

Somnul națiunii a născut monștri!

VOCEA VÂLCII

Editorialul publicat în numărul trecut, cel în care am prezentat înmormântarea politică a mult-prea-iubitului șef de baroni Liviu Dragnea (jupân de Teleorman), a stârnit controverse. Mulți au fost aceia care s-au arătat de acord cu părerile mele, dar au existat și cititori care, pe Facebook, s-au arătat partizanii faptelor ilegale comise de acesta, încercând să mă convingă că sancționarea lui penală a fost un pro-ces politic, Dragnea nefăcând altceva decât ce fac toți politicienii.

În realitate, însă, lucrurile au stat cu totul altfel. El a organizat o imensă mașinărie de „stoar-cere” a participării la referendum cu orice mij-loa-ce: de la tombolele cu premii la care luai parte da-că arătai că ai votat, până la a-i trece drept vo-tanți pe morți și pe oamenii aflați de luni și ani de zile la lucru în străinătate, asta ca să nu mai vor-bim despre sutele de autobuze cu oameni care vo-tau în alte localități decât în cele de domiciliu, spre a face votul multiplu mai greu detectabil. Prin ur-mare, organizarea rețelei și a mașinăriei de vot, pre-siu-nile asupra unor primari și responsabili locali de a comite ilegalități, intimidarea și mituirea fără pre-cedent a electoratului – iată ce l-a incriminat pe Dragnea.

Ponta a susținut imediat că a fost un pro-ces politic și că, în această situație, toți, din toate partidele, sunt egal de vinovați. Cu alte cu-vin-te, a insinuat, cu viclenia-i bine știută, ca majoritatea românilor activi politic au devenit, prin de-cizia instanței, complici, iar Dragnea, ca un mar-tir, a luat singur culpa

colectivă asupra sa! Condamnarea lui Dragnea a stârnit reacții împotriva procurorilor, venite dinspre zeloșii apărători ai borfașilor și a generat solidarizare în interiorul PSD. Pe acest fond, liderii social democrați au stabilit ca problema să fie tranșată în Comitetul Executiv, forul cel mai înalt al partidului, cu o largă reprezentare. Dar s-a amânat ședința, motivul fiind legat de depunerea jurământului de investire a noului ministru al Dezvoltării. Asta-i cea mai tare glumă.

Se aștepta cineva să se întâmple o minune la acest partid? Eu cred că nu! Așa cum Ponta nu a demisionat când a fost demonstrat plagiatul și nici când a pierdut alegerile, cum credeți că tocmai „vrednicul” Dragnea să facă altfel? După condamnare, Dragnea a anunțat că se retrage din funcția de ministru al dezvoltării regionale și că-și depune mandatul de președinte executiv, numărul doi în partid. Dar nu a făcut-o. Depunerea mandatului s-a dovedit a fi clasică strategie de a evita o demisie fermă și de a invoca bunăvoința colegilor de partid. Am mai văzut filmul ăsta de zeci de ori. Apoi, știm cu toții ce a urmat. Față de cele întâmplate, se poate trage concluzia că nu pesediștii sunt vinovați, ci noi, pentru că am dormit și continuăm să dormim cu nesimțire. Cum ne vor judeca urmașii? Nu avem nici-o scuză. Noi am fost aici, sub ochii noștrii-au petrecut toate acestea, ba chiar i-am votat pe vinovați. Nu cred că ne vom simți prea bine în fața nepoților și strănepoților cărora le lăsăm o țară pârjolită. Eu cred că nu avem unde ne ascunde! Suntem o generație vinovată.

PS – S-ar putea ca Ponta să aibă, totuși, o strategie: să se ascundă în spatele votului partidului pentru a justifica cumva menținerea lui Dragnea la vârf, așteptând cuminte ziua când marele său rival din partid va zbura la condamnarea definitivă. Nimeni nu-l va mai putea apăra atunci. În sinea lui, se bucură de eliminarea celui care i-a amenințat mereu poziția de lider. Cine ar putea să-i ia locul? Ponta și PSD vor intra anul viitor în alegeri. Au nevoie de un Dragnea, de un număr doi în partid, de o interfață cu baronii, de un om suficient de versat cât să-i țină în frâu și să-i mobilizeze în alegeri.